

[Indenrigsministeren]

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Til gengæld må jeg sige til hr. Tyroll, at jeg tvivler på, at jeg nogen sinde vil komme med et argument, som hr. Tyroll ville godtage. Hr. Tyroll og jeg er så fundamentalt uenige på faktisk alle områder, at det ville være nytteløst at gå ind i en argumentation. Vi er f. eks. også fuldstændig uenige om begrebet demokrati. Nu kom vi helt over til Chile og mange andre steder. Med disse bemærkninger skal jeg komme tilbage til de enkelte ordførere.

Må jeg sige tak for den meget venlige modtagelse, tror jeg jeg har lov til at sige, som redegørelsen har fået. Det er klart, at der blev drysset lidt torne, men stort set fik den en meget velvillig modtagelse, og der var en forbavsende grad af opbakning bag problemerne omkring nærdemokratiet. Den tak, som er rettet til mig, skal jo i højeste grad rettes til arbejdsgruppen, til indenrigsministeriets udvalg, som har udarbejdet dette dokument, som i høj grad er anvendeligt og i høj grad giver anledning til at se, hvordan det egentlig står til. Jeg vil gerne som en generel bemærkning sige, at Danmark vel er det mest nærdemokratiske samfund overhovedet i verden.

Der har ikke været den særlig store debat, efter at redegørelsen er kommet frem. Det havde jeg håbet, men det er måske udtryk for, at det ikke står så dårligt til, som man gerne har villet give det udseende af. 1970 var jo et år, hvor man lavede nærdemokratiske foranstaltninger – det er understreget af flere ordførere – hvor man gennemførte kommunalreformen, hvor man bragte afgørelserne ud til befolkningen, ud nær befolkningen, og hvor man i stedet for centralisering decentraliserede mange opgaver. Det kalder jeg i hvert fald nærdemokrati i allerhøjeste grad.

Så kan man selvfølgelig, som mange ordførere også har været inde på, spørge: hvad er nærdemokrati egentlig? Er det det, at flest mulige er med i beslutninger? Ja, så mangler der stadig væk en hel del tusinder, der ikke er med i beslutningerne. Eller er nærdemokrati det, at alle er med? Det er simpelt hen uladsiggørigt og illusorisk. Det er altså svært at definere. Definitionen er nærmest den, at de, der er valgt til at styre, og de, der har valgt de styrende, skal komme så tæt på hin-

anden som muligt og have den bedst mulige kontakt.

Når jeg tænker på folkeafstemninger og på underskriftindsamlinger, kan jeg ikke lade være med at tænke på, at hvis en kendt skuespiller skulle have betalt 10 kr. for at skrive under, kan det være, at der ikke havde været to avisartikler i dag i fremtrædende opsætning, så jeg giver i og for sig ikke i alle henseender særlig meget for underskriftindsamlinger.

Må jeg sige tak til hr. Thorndahl for, at han – det gælder vel i øvrigt for samtlige ordførere – holdt sig på et meget sagligt plan. Det var, ligesom man fra hr. Thorndahls side bragte en del ting ind, der skulle misrekommandere afgørelserne i kommunalbestyrelserne. Lad mig sige, at jeg har ikke mulighed for at tage stilling til nogen af de sager. Det er heller ikke hensigten. Hvis der er ting, der er forkerte, ser indenrigsministeriet selvfølgelig på dem, når der bliver klaget til indenrigsministeriet via tilsynsrådene. Men når hr. Thorndahl taler om manipulation, må jeg sige, at normalt – det er den regel, der gælder – får man valgt repræsentanter i forhold til sin styrke. Nu ved jeg godt, at det er nogle særlige ting, der peges på. Det er bare ikke indenrigsministeriet og heller ikke kommunalbestyrelsen i almindelighed, der udpeger til skatterådene.

Jeg har tidligere sagt, at jeg ikke er tilhænger af folkeafstemning, i hvert fald ikke en lovfæstet folkeafstemning. Jeg har sagt, at man har mulighed for at lave en vejledende folkeafstemning. Det kan kommunalbestyrelserne gøre, men jeg tror bare, at folkeafstemninger mange gange bliver, som fru Mimi Jakobsen sagde, en folkestemning og ikke en folkeafstemning, og at det i høj grad er afhængigt af øjebliksstemninger og egne synspunkter.

Med hensyn til den sideordnede opstilling har jeg tidligere givet udtryk for min og socialdemokratiets opfattelse af denne. Hvis man ønsker at lave en sideordnet opstilling, har man lov til det. Man skal bare følge kommunalvalglovens regler om fordelingen, men den sideordnede opstilling har man lov til at foretage til enhver tid på stemmesedlen. Hvad så resultatet bliver, når vælgerne skal afgøre det, er noget helt andet, og jeg mener simpelt hen, at det drejer sig om, at man over for vælgerne skal fortælle, hvem det er